



FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 18 d'Octubre de 2020. N° 42

A DÉU, EL QUE ÉS DE DÉU

La trampa que els fariseus i els herodians van plantejar a Jesús no va funcionar com ells preveïen. Jesús, en la seva resposta, es va allunyar del possible retret que li podien fer de ser un col·laboracionista amb l'ocupant i, alhora, va manifestar també que no era l'agitador a qui es pot denunciar en el tribunal més proper. Distingint entre Déu i el Cèsar, Jesús va establir una separació definitiva entre la política i la religió per alliberar- la dels interessos polítics i econòmics que sovint la volen segrestar. La primera frase que va pronunciar: "Pagueu al Cèsar el que és del Cèsar" és prou aclaridora per a tothom. Com a fills de la Terra que som, tenim responsabilitats temporals que cal respectar, però els creients han de dessacralitzar, també, el poder perquè el poder pot convertir les persones en totalitàries. El poder només es pot exercir legítimament a la manera de Jesús: en el servei, en la lluita contra el mal i en el do de la pròpia vida. Després, Jesús va dir: "Pagueu a Déu el que és de Déu". Déu ha deixat als homes la gestió de la Terra, no intervé en els problemes polítics i econòmics, però ens demana que sàpiguen mantenir una vertadera comunió amb Ell per gestionar tota la seva creació pels camins de l'amor, la justícia i la pau. No es tracta d'escollir entre Déu i el Cèsar, ni tampoc se'ls ha de confondre. Déu no és el Cèsar i el Cèsar no és Déu. Aquesta actitud profunda és la que dona al cristià la seva llibertat. La llibertat de reflexionar sobre la manera amb què vol participar en la gestió del món, que Déu ha posat a les seves mans, mantenint la coherència amb la fe que professa i sense contradir-la amb les pròpies accions .

PREGUNTEM-NOS

Els cristians som plenament conscients que la nostra llibertat és la capacitat de guardar sempre la distància necessària per no absolutitzar el poder d'aquest món? Tenim prou clar, també, que mentre esperem l'hora del Regne s'ha de mantenir lúcidament la distància entre el Cèsar i Déu?

PREGUEM

Beneït sigueu, Pare, Déu de l'Univers, us lloem, perquè sou el nostre Déu, el Senyor de la història. En revelar-vos com l'únic Senyor ens heu alliberat dels déus alienants, dels déus fets pels homes, que dominen els pobles amb poder absolut. Sabem que la nostra història és la vostra, ja que en aquesta història ha ressonat la veu del vostre Fill, fent-la camí de salvació. Amb els sants del cel i de la terra proclamem la vostra bondat i la vostra glòria. Amén

ECOPARROQUIES

A espaldas de Jesús, los fariseos llegan a un acuerdo para prepararle una trampa decisiva. No vienen ellos mismos a encontrarse con él. Les envían a unos discípulos acompañados por unos partidarios de Herodes Antipas. Tal vez, no faltan entre estos algunos poderosos recaudadores de los tributos para Roma.

La trampa está bien pensada: “¿Es lícito pagar impuestos al César o no?”. Si responde negativamente, le podrán acusar de rebelión contra Roma. Si legitima el pago de tributos, quedará desprestigiado ante aquellos pobres campesinos que viven oprimidos por los impuestos, y a los que él ama y defiende con todas sus fuerzas.

La respuesta de Jesús ha sido resumida de manera lapidaria a lo largo de los siglos en estos términos: “Al César lo que es del César y a Dios lo que es de Dios”. Pocas palabras de Jesús habrán sido citadas tanto como éstas. Y ninguna, tal vez, más distorsionada y manipulada desde intereses muy ajenos al Profeta, defensor de los pobres.

Jesús no está pensando en Dios y en el César de Roma como dos poderes que pueden exigir cada uno de ellos, en su propio campo, sus derechos a sus súbditos. Como todo judío fiel, Jesús sabe que a Dios “le pertenece la tierra y todo lo que contiene, el orbe y todos sus habitantes” (salmo 24). ¿Qué puede ser del César que no sea de Dios? Acaso los súbditos del emperador, ¿no son hijos e hijas de Dios?



Jesús no se detiene en las diferentes posiciones que enfrentan en aquella sociedad a herodianos, saduceos o fariseos sobre los tributos a Roma y su significado: si llevan “la moneda del impuesto” en sus bolsas, que cumplan sus obligaciones. Pero él no vive al servicio del Imperio de Roma, sino abriendo caminos al reino de Dios y su justicia.

Por eso, les recuerda algo que nadie le ha preguntado: “Dad a Dios lo que es de Dios”. Es decir, no deis a ningún César lo que solo es de Dios: la vida de sus hijos e hijas. Como ha repetido tantas veces a sus seguidores, los pobres son de Dios, los pequeños son sus predilectos, el reino de Dios les pertenece. Nadie ha de abusar de ellos.

No se ha de sacrificar la vida, la dignidad o la felicidad de las personas a ningún poder. Y, sin duda, ningún poder sacrifica hoy más vidas y causa más sufrimiento, hambre y destrucción que esa “dictadura de una economía sin rostro y sin un objetivo verdaderamente humano” que, según el papa Francisco, han logrado imponer los poderosos de la Tierra. No podemos permanecer pasivos e indiferentes acallando la voz de nuestra conciencia en la práctica religiosa.

José-Antonio Pagola

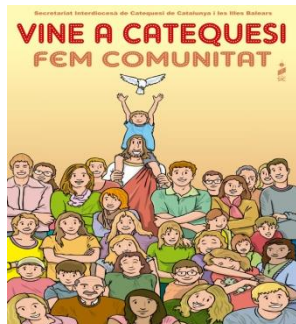
INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:17	19h.	Teresa Gallego Dato, Antonio, Eugenio i Manuel Jiménez.
DIUMENGE:18	11h.	Dolors i Quimeta.
	13h.	Claudio Casals Pagès (4art. aniv.)
DISSABTE:24	19 h.	
DIUMENGE:25	11h.	Manuel Montfort.
	13h.	



HOGAR NTRA. SRA. DE LOURDES
CONTINUEN SUPRIMIDES LES MISSES
FINS NOU AVIS.

SIGUEN SUPRIMIDAS LAS MISAS
HASTA NUEVO AVISO.
=====



INSCRIPCIONS A LA CATEQUESI 2020-2021

DIES: 22 i 23 d'OCTUBRE
HORARIS: 18 a 20 h.
ALS LOCALS PARROQUIALS

A PARTIR DE 3er CURS DE PRIMÀRIA

CONDOLÈNÇA

La donem als familiars de Na Jacqueline Cuscó Font. Na Celia Urpi Mans i Na M^a Teresa Bert Orbañanos .I desit-gem que les difuntas gaudeixi de la Vida per sempre a la casa del Pare.

AVUI DIUMENGE COL·LECTA
EXTRA PER AL DOMUND